מ"ב א מיי' פ"ד מה"מ שקלים הלכה יב:

מותר הקטרת • היו מפטמין כאחת ג' מאות וששים וחמשה מנין כמנין ימות החמה להקטיר קטרת בכל יום ז] חליו בבקר והליו בערב ושל שלשה מנין לערב יום"כ (ו) והיה טחר מן הקטרת כדאמר התם (כריתות דף ו:) *פעם לששים שנה לא לשבעים שנה היו ח] (נא) [מפטמין] חצאים כלומר היו שוין הסירים לחלי הקטרת ועלה קלי הך דתמניהון מה היו שוין מאתיו מותר מפרישין שכר האומנין ממשות הלשכה ומזכה אותן ע"י אחרים בשביל האומנין ט] ומחללים הקטרת על אותם המשות י] שזכה בהם בשביל האומנין וכנסין המשות בקדושת הקטרת יא] בקדושת תרומה ישנה והקטרת יוצא לחולין ונתנין אותו הקטרת לאומנין בשכרם ותוזרים ונוטלין יב] אותן מיד האומנין *מתרומת הלשכה ולכך היה צריך לעשות כן לפי שא"א להקטיר קטורת מתרומה ישנה לעשה הבאה יג] וא"ת ולמה הוצקו לעשות כן שהילו הקטרת על משת האומנין היה להם לחלל משות של תרומה חדשה על הקטרת שיצא כבר לחולין יד] יש לומר דבהכי עדיף טפי לפי שהוא דרך מקח וממכר ממש והוי לגיע פפי מ"כ מה לא היו שוין כן אחי טו] לאתרשולי שיש כאן לחזור לחלל קדושת משות של תרומה חדשה על הקטרת אבל עתה שהוא מפרישים ליד ליד לא אתרשולי: ואמאי ליחליה מאבני. כלומר מי יז] אית ליה לרשמעל דאמר בוגין בחול אמה להן לעשות כל אלה יחלו יח] אותם הקטרת על הבנין ויצא לחולין ויחזרו ויחלו משות של תרומה חדשה על אותה קטרת ואמה היו לריכין להפרים שכרם ולחלל יט] כו' ומשני דליכא בנין ופריך והא משות האומנין שנטשיקים בבנין ומשני דליכא בנין כשיטור משות של קטרת פי' אין הכי אמי חזדלי יש בנין חול מדקתני כ] האומנים לך אין בנין כשיטור משות (שמן) של קטרת ולכך יש להפרים משות מתרומת הלשכה כשיטור הקטרת לשכר האומנים וא"ת וכי אפשר להיות כך שבכר הבנין הוא מרובה על הבנין יש לומר כא] באומנות ליור שיש שכר לאומנין יותר ממשות בנין לא אמי הכי פירוש דליכא בנין כשיטור משות כב] הבנין לולי שכר האומנין שנטש הבנין וא"ע וא"מ דמיירי בשכר שחייבים לאומנין בשביל מלאכה שעביין לא נעשית אך קלת יש בנין הלכך כיון דליכא בנין עדיין בטי כשיטור הקטרת בסוף הנמה שרוצים לקדש הקטרת א"א לחלל עליו אבל מפרישים כל שכר האומנין שעתיד ליתן להם לעשות המלאכה אבר התחילו כג] כבר ולהכי נקט מילתא דליכא בנין קלת דלא ליכא בנין כלל היה נאמר להפרים משות מתרומת הלשכה על שכר האומנין העתיד כד] אלא מתוך שהוצרכו להפרים לצרך האומנין בשביל שכרן המעטע ליט נאמר להפרים הרבה על העתיד כה] ושל אמר רש"י לפי *שמכאן התחילו במלאכה כמי שגמרו דמי שהרי אין יכולין לחזור בהם: **והאמר** שמואל הקדש שוה מנה שחילו על שוה פרוטה מחולין כלומר

מכיון שהתחילו כו' ל"ק

ומה בכך אי ליכא בנין כשיטור משות ומשני הכי מילי דיעבד אבל לכתחלה לא כו] משום פסידא דהקדש ודוקא בזמן שבהמ"ק קיים דליכא פסידא להקדש אבל בזמן שאין בית המקדש קיים דליכא פסידא להקדש לא ואפשר לחלל לכתחלה על שוה פרוטה וא"ה הכא נמי ליכא שום פסידא להקדש שהרי שירי הקטרת הללו חוזרים להקדש וא"ל דמ"מ כיון דבית המקדש קיים ואם היו מחללים על שוה פרוטה בעלמא דליכא פסידא להקדש אע"ג דהכא ליכא פסידא מ"מ אינו מחולל דגזרינן (דלמא) אתו רוב מקומות דליכא פסידא להקדש בכה"נ ולא דמי להיא דהתם *דקאמר בזמן שאין בית המקדש קיים אפשר לחלל דהתם לא שייך בשום ענין פסידא להקדש: **לא** ניתנה תורה למלאכי השרת • ואי אפשר ליזהר שלא יהא מן החומה כי אעבד בחול דלמא אתי למיזגא עליהו שפעמים שריכים הפועלים לשתות על המלאכה ומעלין שמועלין: **אי** בעצים דמכאן ואילך ה"נ הכ"ע בעצים דיומיה • כלומר עצים שלקחו לבתיהם ביום הלקיחה ובזמן מועט יכולים ליהנות מלמעלה_ עליהם:

מ"ג ב מיי' פ"ז מה"מ ערכין והקדמין הלכה ח [וכיב מלפס ע"ז פ"ח דף ע"ב.]:

כוד ג ד מיי' פ"ח מהלכות מעילה הלכה ד:

ל"מ נ. בטורות כפ. נ: קדושין יח: ערכין כפ. תמורה כז:

מתרומה חדשה ל"ק

ליד האומנין לא אתי כו' ל"ק

שיטור של קטרת ל"ק

ושד דלמא ל"ק

[ערכין כפ.]

כי לא עבד ל"ק

הדרן עלך ולד חטאת

מיתיבי *מותר הקטרת כמה היו עושין בו דיו מפרישין ח] (ממנה) שכר האומנין ומחללין אותה על מעות האומנין ונותנין אותה לאומנין ט] וחוזרין ונוטלין אותה מתרומה חדשה ואמאי ליחליה אבנין? דלא איכא בנין, והא "מעות האומנין" קתני? דליכא בנין כשיעור מעות' *והאמר שמואל הקדש שוה מנה שחיללו על שוה פרוטה מחולין הני מילי *דאי עבד לכתחלה לא רב פפא אמר היינו טעמא בבונין בחול *לא נתנה תורה למלאכי השרת אמרינן דלמא בעי למיזגא וגנא עליהו אי בנא בקודשא אישתכח דקמעיל, תנן דנזרין שלקחו את העצים מעלין בהן ואין מעלין בהן לא בשיפויי ולא בנגייה ואמאי מעלין בהן הבא נמי ליעבד בחול (אמרי) דדלמא בעי למיזגא וגנא עליהן ואישתכח דקא מעיל בקדשים א"ר פפא אי בעצים דמכאן ואילך הכי נמי אלא כי תנן במתניתין בעצים דיומיה:

הדרן עלך ולד חטאת

שיטה מקובצת

ח) ממנה בקצת ס"י לא כתוב ממנה: כ) לאומנין בשכרן והוזרין: ג) אמרי כיון דאיכא ומנין דבעי למיזגא בטולא מתיבת דלמא עד תיבת אי בנא נמחק: ד) דקמעיל בקדשים תנן: ה) תיבת אמרי נמחק: ו) אותה שנה כלום: ז) יום חצי מנה בבקר וחצי מנה בערב: ח) היו בה חצאים של שיריים: ט) האומנין והיו מעות שלהן ומחללים: י) המעות שהיו בהם: יא) הקטרת דהייט: יב) ולוקחין אותו מיד האומנין מתרומת הלשכה חדשה ולכך היה צריך לעשות כן: יג) הבאה משנכנס ר"ח ניסן וא"ת ולמה כו' כן מיד שחיללו הקטרת כו' היה להם לחזור לחלל מעות: יד) לחולין ובתוס' כתי"ב נ"א י"ל דבהכי עדיף פפפי לפי שהוא דרך מקח וממכר ממש ולא ישתכח ע"י כך לחללו וא"ת וימכר בשוק ולמה היו מוכרין אותו לאומנין וי"ל דבהכי צניעה להו שפי ובשבועות ס"ק מאריך יותר: טו) אתי לאתרשולי שישכרו שיש לחזור: טז) שהוא סכר מיד ליד לא אתי לאתרשולי ובשבועות הארכתי הס"ד: יז) אי איתא לדשמואל: יח) תיבת אותם נמחק: יט) תיבת כו' נמחק: כ) מדקתני שכר האומנין אך כו' כשיעור שוין של מעות קטורת תיבת שכן נמחק: כא) לומר דאה"נ: כב) מעות הקטרת הבנין: כג) התחילו לעשות כבר ולהכי נקט בהאי גילתא: כד) הערוך לבא אלא: כה) הערוך לבא ועוד אבר מהר"ף לפי שמכיון שהתחילו: כו) לא אמר תיבת דבערכין אמר טעמא דשמואל דאמר לכתחלה לא משום:

רבינו גרשום

של חולין אלא צריך לחלל הכי כדאמרן: מותר הקטרת • מה שהיה יותר על שמ"ח מנה: מה היו עושין בה מפרישין ממנה שכר האומנין כו' • קס"ד השתא דלאלתר כשבנו צורכי הבנין לאלתר היו מחללין מעות הקדש בשעת קניה על העצים ועל האבנים מ כל מה שקונים ומוריעין אבל לא על שכר האומנין שבונין הבנין אלא לאחר שבנבה כל הבנין היו מביאין מותר הקטרת: ומחללין אותה על מעות האומנין • כלומר על אותן מעות הקדש שנתנו לאומנין בשכרן ויצאת הקטרת לחולין ומעות האומנין בשוה הקטרת חוזרו והיו קודש וחוזרין ולוקחין אותה מותר קטורת מן האומנין מעמות תרומת הלשכה ומערבין אותה קטורת עם קטורת חדשה והיא כולה חדשה: ואמאי ליחלה אבנין • הכי קא קשיא ליה אי ס"ד כדאמר שמואל דבונין בחול ואחר כך מקדיש' ליחלה לקטרת אבנין עצמו: דלא איכא בנין • כלומר דלא בנו אותה שנה כלום: והא על מעות האומנין קתני • אלמא דבנוי בנין: אין דהאי הוי בנין אלא דליכא בנין כשיעור מעות • ששוה זה הקטרת משום דלאלתר כשקונין צורכי הבנין היו מוריעין מסעות הקדש מידי יום ביום והאי דקאמר דליכא בנין כשיעור מעות דבונין שנבנה באותו יום קאמר דבר מועט היו קונין ביום אחד אבל מעות הא ומנין כיון דשכירות אינה משתלמת אלא לבסוף לכשנגמר כל הבנין יש שם שכירות הרבה הלכך מחללין אותה על משות האומנין ולא על הבנין: ואכתי אם אינה לדשמואל ליחלה אחרינא מותרת בנין דבנו באותו יום דהא אמר שמואל הקדש שוה מנה כו': הני מילי דיעבד אבל לכתחלה לא • הלכך מחללין אותה על משות האומנין בלבד דהוי' (להם) מקבלין מעות הרבה אבל אם היה בבנין כשיעור מעות ששוה הקטרת הכי נמי דמחללין אותה אבנין: רב פפא אמר היינו טעמא דבונין בחול: לא ניתנה תורה למלאכי השרת דאי אפשר דיומנין דלא יתיב בטולא דבנין מפני החמה ונמצא פעיל: דדלמא בעי למיזגא וגנא עליהן • כלומר הרצרך לו לישב וישב עליהן ונמצא נהנה מהן: אי בעצים דמכאן ואילך הכי נמי אלא כו' הכי קאמר אי בעצים דלא קיימי לבנותן בבנין עד זמן מרובה הכי נמי דלא מקרשינן להו עד שיהו בנויין בבנין האיל ואיכא לסיחש דלמא אתי למיזגא וגנא עליהן וקא מעיל בקדשים: אלא כי תנן מתניתין בעצים דיומיה • שבונה אותן באותו יום עצמו שהקרישו דהשתא ליכא למיחש דליתי למיזגא עליהו דבני להו בבנין לאלתר: הדרן עלך ולד חטאת

הגהות הב"ח

(א) רש"י ד"ס מותר וכו' על ס"ס מנה נ"ב ר"ל דכל שנה פשוטה שנת בלנגה י"ח ימים מן שמ"ה וכן פירשו הוספות בשבועות דף י' ע"ב: (ב) ד"ה מפרישין וכו' והיו המעות הולין כ"ב אחר שנפדה כלותו יום: (ג) בא"ד בעדיין לא היה שם מותר הקטרת מחלין על המעות וכו' בנין ומשני אין ודאי וכו' שיעור מעות ופריך ואכתי ל"ל הכד"ת ונ"ב ובשכר הוא יוקר ופירן נתוס': (ד) בא"ד ליתא אלהות פורתא בנין על אותו קטורת תע"ג דלא הוי כשיעור כל"ל ותיבות מיעוט שהבניתו האומנין בבנין לאחר שיתלמו על מה שהבניתו נמחק: (ו) תוס' ד"ס מותר וכו' לעזרן יום"כ והוי מותר בנ"ב עיין בשבועות דף י ע"ב פרש"י כך והקנו בתוספות עליו

הגהות הגר"א

(א) בא"ד ר"ל מותר וכו' על ס"ס מנה נ"ב ר"ל דכל שנה פשוטה פחותה שנת בלנגה י"ח ימים מן שמ"ה וכן פירשו הוספות בשבועות דף י' ע"ב: (ב) ד"ה מפרישין וכו' והיו המעות הולין כ"ב אחר שנפדה כלותו יום: (ג) בא"ד בעדיין לא היה שם מותר הקטרת מחלין על המעות וכו' בנין ומשני אין ודאי וכו' שיעור מעות ופריך ואכתי ל"ל הכד"ת ונ"ב ובשכר הוא יוקר ופירן נתוס': (ד) בא"ד ליתא אלהות פורתא בנין על אותו קטורת תע"ג דלא הוי כשיעור כל"ל ותיבות מיעוט שהבניתו האומנין בבנין לאחר שיתלמו על מה שהבניתו נמחק: (ו) תוס' ד"ס מותר וכו' לעזרן יום"כ והוי מותר בנ"ב עיין בשבועות דף י ע"ב פרש"י כך והקנו בתוספות עליו